

wstydlivy

adjetivo | wstydlivy - singular, denominador

vergonzoso

Maciś jest wstydlivy, boi się obcych.

	I.poj.	I.mn.
denominador	wstydlivy	wstydlivi/wstydlive
genitivo	wstydlivogo	wstydlivych
dativo	wstydlivemu	wstydlivym
acusativo	wstydlivogo/wstydlivy	wstydlivych/wstydlive
ablativo	wstydlivym	wstydlivymi
locativo	wstydlivym	wstydlivych
vocativo	wstydlivy	wstydlivi/wstydlive

	I.poj.	I.mn.
denominador	wstydliva	wstydlive
genitivo	wstydlivej	wstydlivych
dativo	wstydlivej	wstydlivym
acusativo	wstydlivą	wstydlive
ablativo	wstydlivą	wstydlivymi
locativo	wstydlivej	wstydlivych
vocativo	wstydliva	wstydlive

	I.poj.	I.mn.
denominador	wstydlive	wstydlive
genitivo	wstydlivogo	wstydlivych
dativo	wstydlivemu	wstydlivym
acusativo	wstydlive	wstydlive
ablativo	wstydlivym	wstydlivymi
locativo	wstydlivym	wstydlivych
vocativo	wstydlive	wstydlive

